

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

dit, vt propè fuerit eos cum indignatione abituros. Rex occurrit, & auditis perbenignè respondit: Rebus compositis, Berengarius manus filij sui Alberti manibus suis implicans, coram omni exercitu subiectionem regi profitetur. Ità dimissus cum pace & gratia, in Italiam reuertitur. Ex regina autem nati sunt filij Otto, Henricus, Bruno: nouissimam peperit sui nominis filia Alheidam.

CAPVT IIII.

Tantam regis Ottonis felicitatē interpolauit plura quàm ciuile bellum: quod ab alijs quoq; iustis videbatur, causis erat conflatum. Ludolphus filius ab initio patris secundū matrimoniū odio habens, murmur inter milites frequentiora miscuit: & Conradum filium semper familiarissimū, ducem, regis generum, suū feroriorum, eadem flamma succendit: ad quem, sicut ad filium, successionis plenior spes peruenisset, si calidè repergisset vitam. Ingrauescente indignatione, iam filius & gener apertam rebellionem regi ostenderunt. Diu simulabat diu rex: ac vbi pertinaciæ nullus est finis, dicit in eos expedito agmine: & vrbes illis parentes, aut vi, aut deditioe, in suam redegit potestatem: coegit armato quantocunque maximè poterant exercitu intrare Moguntiam: ibiq; statuerunt obsidionem perficere: quando aperta cum rege acie decertare non auderet nullum obsidioni firmiorem locum prospexere. Paratum lachrymabilis obsidio patris in filium, soceri in generum. Ciues vtrunq; offendere cauentes, diu sustinere obsidionem. Crebræ ad portas pugnae, nunquàm iusta acie est decertatum. Ad sexagesimum diem extrahitur obsidio: tum mentio fiebat à ciuibus de pace: Induciae proclamantur: vt securi in castra veniant qui inclusi tenebantur.

nebantur. Rex consobrinum suum obsidem dat futurae securitatis. Venit filius cum genero, vestigijs regis profesternuntur, veniam erratorum precantes. Rex de venia nihil dubitare iussos, monuit, voluitque dicerent nomina eorum, qui hoc belli inspirauerant consilium: vt malignantium in se odia cognosceret. Tanta fuit in ea repertinacia, vt prius infecta pace discederent, quam authores rebellionis nominarent: paratos aiebāt omnia se quae rex iussisset perpeti, tantum esset venia auxiliarijs. Cum nihil ageretur, illi in urbem reuertuntur. Interim Egbertus regis consobrinus ab his qui intus erant persuasus, rebellionique consentiens, cum obses fuisset, exire ad regem recusabat. Continuandae obsidioni parantur omnia: cum comites Henrici ducis Bauariae, qui frater erat regis, ab illo quoque deficientes instinctu Arnulphi & fratrum, filiorum Arnoldi olim ducis, quod suum esse ducatum dicerent, in urbem contendunt rebellantes. Inde Rheni fluenta transeuntes Ludolphus & Arnulphus, clam rege cum expeditis copijs, dum rex obsideret Moguntiam, illi Ratisponam nihil hostile timentem adoriuntur, & capiunt. Quod cum rex audisset, soluta Moguntiae obsidione, ad recuperandam pro Henrico fratre Ratisponam contendunt: Ibi quoque firmanant obsidionem. Fortiter vtrinque pugnatur. Egressa multitudo ex vrbe, machinas oppugnat: nec patitur admoueri: Graue praelium inter obnitentes. Et cum vrbs fame coepisset periclitari, Ludolphus regis filius interposita publica fide ad patrem egreditur, veniam postulans. Illo non renitente, tantum obedientiam polliceatur: & hoc recusauit, in urbem reuersus. Durabat obsidio diebus quadraginta postea.

CAPVT